

Иван Вазов

Източният Бонапарт

На една илюстрирана карта
на кон яхнал видях Бонапарта.
Но не оня, що царства разклати,
що го Англия пленник изпрати
там на острова сред океана
да умре – и безсмъртен остана;

но не оня, що цяла вселена
със войни и с победи разтресе:
към Египет се вихрен понесе,
победй при Ваграм и при Йена,
взе Берлин, Рим, Москва и Виена
и в безсмъртьето жив се възнесе.

Но тоз, кой, пръв глупец при глупците,
сръбский кораб блъсна о скалите
и в провалата Сърбия хакна,
кой без шапка от Призрен побягна
и баща си в Албания изпрати
гост на вълците гладни зъбати;

този, що епопея създаде
от безумства, позор и злочинства
и с безброй прочу се безчинства,
що геройски плесница в Щип даде
на невинно девойченце мало,
че се българка то назовало!

Февруари 1916 г.

Видях неотдавна сръбска илюстрирана пощенска карта, която даваше поразителен израз на болезненото сръбско грандоманство. Там престолонаследникът княз Александър, върховен вожд на сръбските войски и такъв на „Военната лига“, която осуети помирението с България, бе представен горделиво яхнал на кон, с тоя надпис отгоре: „Източни Бонапарт!“

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4948>]